

I *stk. 6* foreslås der i tilslutning til de øvrige regler om tilsyn tilvejebragt en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om udøvelse af tilsynsvirksomheden.

Til nr. 4

I de landzoneområder, hvor kommunalbestyrelsen ikke er zonelovsmyndighed, kan det være hensigtsmæssigt at inddrage kommunalbestyrelserne i kontrollen med lovens overholdelse, selv om zonelovsmyndigheden er amtsrådet (hovedstadsrådet). Kommunalbestyrelsen vil i de situationer, hvor den ikke har zonelovskompetencen, som bygningsmyndighed have indseende med et stort antal sager, der også har relation til zonen. Det foreslås derfor, at der pålægges kommunalbestyrelsen en pligt til at foretage indberetning til amtsrådet (hovedstadsrådet), når kommunalbestyrelsen får kendskab til et ulovligt forhold.

Til nr. 5

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3, b.

Til § 6

I denne paragraf foreslås ændringer i lov om sommerhuse og camping m.v.

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3, b.

Til nr. 2

Ændringen skyldes, at også miljøministeren og amtsrådet (hovedstadsrådet) som tilsynsmyndighed, jfr. § 10 a, vil kunne meddele påbud om berigtigelse af et ulovligt forhold.

Til nr. 3

Bestemmelsen giver tilsynsmyndigheden adgang til at foretage selvhjælpshandling efter forudgående dom til gennemtvungelse af et påbud om fysisk lovliggørelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3, c.

Til nr. 4

Om de foreslåede regler om tilsyn i § 10 a henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3, a.

Det følger af *stk. 3*, at amtsrådet (hovedstadsrådet) skal føre tilsyn med reglerne i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 453 af 30. august 1974 om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om

indretning og benyttelse af campingpladser (campingreglementet).

Til nr. 5

Forslaget er konsekvens af nr. 4.

Til § 7

I denne paragraf foreslås ændringer i naturfredningsloven.

Til nr. 1

Forslaget indebærer en præcisering af den ved lov nr. 208 af 25. maj 1983 gennemførte ændring af naturfredningslovens § 43, stk. 4. Ved ændringen blev det fastsat, at beskyttelsesreglen for søer i § 43, stk. 1, kun gælder for søer, der er på 500 m² og derover. Formålet med denne bestemmelse var at styrke beskyttelsen af søer, idet den hidtidige minimumsgrænse for de søer, som var omfattet af lovens § 43, var på 1.000 m². Grænsen var fastsat administrativt ved § 2, stk. 1, i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 614 af 1. december 1978 om godkendelse m.v. efter naturfredningslovens §§ 43 og 45 af anlæg i forbindelse med visse vådområder (vandløb, søer og moser). Den hidtidige minimumsgrænse gjaldt imidlertid alene som en hovedregel, idet gadekær eller lignende offentligt tilgængelige småsøer i byer eller bymæssig bebyggelse efter § 2, stk. 2, nr. 3, i den nævnte bekendtgørelse var beskyttede uanset deres størrelse. Ved lovændringen i 1983 blev en minimumsgrænse fastsat i selve loven, hvorfor de gadekær, der er mindre end 500 m², og som har været beskyttede siden 1. januar 1979, ville glide ud af beskyttelsesordningen fra 1983-lovændringens ikrafttræden den 1. januar 1984. I betragtning af, at formålet med 83-ændringen var at øge beskyttelsen, måtte det være åbenlyst, at den nævnte konsekvens af ændringen var helt utilsigtet. Det foreslås derfor at justere naturfredningsloven, således at den lovhjemmel, der antages fortsat at være for at kunne beskytte de gadekær, der er mindre end 500 m², jfr. § 2, stk. 3, nr. 1, i miljøministeriets vådområdebekendtgørelse nr. 521 af 2. november 1983, der trådte i kraft den 1. december 1983, bliver præciseret.

Det bemærkes, at det af de regler, som var gældende, da lovændringen blev gennemført og indtil 1. december 1983 fremgik, at søer, der udgør en del af et vandløb, som er omfattet af tilladelsesordningen efter § 43, var beskyttede uanset deres størrelse. Tilsvarende var gældende for søer, som grænser op til beskyttede moser. Der henvises herved til § 2, stk. 2, nr. 1 og 2, i miljøministeriets